

מסורת הש"ס

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות כב.

כב.

עין משפט ג'ר מצוה

קו א' מ"י פ"י מהלכות
זולת הלכה ע' סג
ע"פ ע"ג:
ק"ב ב' ג' מ"י פ"י מהל'
יתדו המורה ה"א:
ק"ב ד' מ"י פ"י מהלכות
עומדת לרעה ב"א
סג ל"א ע"ג:
ק"ב ה' מ"י פ"י מהלכות
כל המקדש ה"א:
ק"א ו' מ"י ע"ג פ"ג
הלכה ג':
ק"ב ז' מ"י פ"י מהלכות
ע"ג הלכה ג':
ק"ג ח' מ"י פ"י מהלכות
מלכה הלכה ח':
ק"ד ט' מ"י פ"י מהל'
בלאים ה"א:
ק"ב י' מ"י פ"י מהלכות
מסנהדין הלכה א'
סג ל"א ע"ג:
ק"ב י"א מ"י ע"ג ה"א:

אלא הבא במאי עסקין שבישלו בעצי הקדש. ואם תאמר לילק מסוס הזר כמעלה באזהרה וי"ל ללך חשיב אלא ללא דאינתנהו כפחות משהו פרוטיה:

מתקף א' רב אושעיא וליחשוב נמי משום זורע בנח"ל איתן. קשה להשגח (וי) ספ"ך טוכא (ו) ס"ן וס"ן פ"ג (ל' ד' ט"ב) מ"י מ"י ז"ר"ך לומר (ס) ד"ט"כ דמגח מנח ושייר ועליל קאמר אלא תני מנח שמונה ואת אמת מנח ושייר ואומר הר"ס * דלא דמי לעיל דקמני שמונה ומני י"ט צמד ואם איתא דליאיל מו' מלקות משום י"ט היה לו למנותן בשמים אכל הכל יכול להיות ללא איירי מנח למיחשב כל הני גווי דזורע כמל אמת ומתק את השס: **אמר** ר"ה בגון דאמר שי"א אחריש בין בחול בין ביי"ט. וקשה דלכמי לימח בללא וכן כדפ"ך פ"ג דשגינות (דף כו. ה.) (שס) גבי שלח אכל נכילה ושמונה דפ"ך מו' איתא בלאו והן ואלו י"ל דמשכחת לה כהן כגון עפר תמות לית בה מיחבא מ"י המורה באמת מרישה:

מסוס הכערה. דלי הוא איהו מבניעל ומזכירי ומכסל הוו כחוייהו חייבין דמניערי ומכסל אבות מלכות אלא מחייבי משום יו"ט שמיס הכערה וביסול: ר"ג ואם איתא (ס) אהכערה לא לחייבי דהא אחייבי ליה **משום מכסל**: **גיד נגפה על נבילה**. ללוקא אף משום נבילה שאלל:

שלג על ביסולו. ביסול כשר במלכ וביסול שלג לנז"ך יו"ט והכערה שלג לנז"ך ושמיס על אכילתו אכילת גיד ואכילת כשר במלכ. ואם איתא דמפקת הכערה ומעילת אכילת נבילה הוי אסור ג' על אכילתו: **ואזכרם עניי הקדש מהכא**. ואשריהם משרפון נאש לא תעשון כן לה' אלהיכם: **השמר בנגע הרעש**. ואמרינן שבת דף ק"ג. כגוף ברהמו הכמזב מדבר והשמר הוא לא תעשה: **ילקין נמי**. כגון שהיו כלי מחרשה מעלי אשירה: **קולץ אילנות טובות**. דהיינו: מי קא היילא עליה. הא הוא ליה נשנע שלג יבעל המלוא ונפקא לן מלכע או להיטיב בשגינות (דף כו. ה.) ל"אן וזו שבעה: **מיגו דהיילא עליה שבעה טו**. היינו אסור כולל. ואסור מוסף כגון שבחמיה עלמה נוסף אסור כגון חילו נוסף על היו"ט אסור ע"י שבעה וזו ה"ל מוסף דומיא דאשא ארש ועשית חמתו דמוסף הוא דמיעקרא קיימא ליה כמק אהשחא קיימא ליה (ס) בסקילה א"י מלך דומד מעיקרא קאי עליה כדאסור מלכ והשחא איתוסף עליה אסור נמד. ואסור כולל היינו שאין אסור נוסף על החמיה אלא כולל אחרים כדאסורא ונכ"י נדרש כמקום שבהם אה ונכ"י אל עטרין הוא דנשניק ליה וי"ט דף מ' דמק הרב"ש: **ק"ג** (ד) ר"ה המרביע: **מיגו דהא חוה ושטלו** (ד) ר"ה ר"ה מתקף וכו' דהוא הוה אסור וכו' ונשניק אהו אסור ומתקף וכו' נספ"ך. ר"ג בלומה א"י קשה מ"י קא שמי נעבי' ז"ל דמתקלה קא פ"ך אשירא דתנא ופ"ך י"י (ס) **באד יזר"ך לומר ע"כ** וכו' ועלי קאמר א"ל מ"י מנח שבת וכו' דלא מ"י דלעיל קמני שבת ומני י"ט. ר"ג וי"ט ונשניק הינו פ"ך דמתה דף ד' ופ"ך דקיימא דף טו: **ר"ה** (ד) ר"ה קדושין דף טו: **שדר** ק"ד ח' הוה ועטלו וכו' כמספדו. ר"ג בלומה כפי שטתו טעמיה דמסול המוקדשין הן עני גופין דמפרשי נזיר שמשון נזיר מן הכטן וקשיא לן הוה נמי בשאלה איתה שהיה אביו יכול לישאל עליו וזכ"י מת אזיו בשאלה מיהא הוה הוה שעתא: **המרביע אור פסולי המוקדשין**. שגפדה אפילו על מנין לוקא שהרי גוף אחד (ה) ועטלו הכמזב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמותה באפילו מחוץ לפתח אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים אסור בגיזה ועבודה כדאמרין כפסרי (לכה י' ט"ן) ככל אות נפשך מונח ואלנת כשר ודכריס י"ן זמה הכמזב מדבר אש כדכר תלוה הרי כדכר אמור כי יריבוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תהוה נפשך וגו' אש בגיזה וקדשים הרי כדכר אמור כי אש כמקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכמזב מדבר אלא כפסולי המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור כמזב שני גופין. ולא שמעתי ראה מנלן דחולין וקדשים כלאים זה זבה ודבר תימה הוא: **באתני** שאלמר כמספר ארבעים. והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעו כמספר (דברים כה) ומתין ליה ארבעים ינו ודרשין כמלך דכמיב כמספר ארבעים מנן שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כמיב ינו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים ינו שמעיין דהכי קאמר מנין הסוס הארבעים חשבון המשלים כמסוס של ארבעים שגורס לקרות אחריו ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להסגל**. כמספר מפרש: **ואמרו**

תורה אור השלם

1. ולא ידבק בזהך נאשיותה מן החיים לעמען רשוב י' מחרוזת אמו ונתן לך רחמים ורחוקך והרבה כאשר נשבע לאבותיך דברים י' א' ואשיריהם תשרפן באש ביתך והיית חרם קמיהו שקץ תשקענו והעבד ותעבנו כי ידעם וזאת:
- דברים י' ו' ומצותם את מותחם ושבתם את מצבתם ואשיריהם תשרפן באש ופסולו אלהיהם תגדון ואברתם את שפתן מן הדקום והנא:
- דברים י' ג' לא תעשון כן לוי אלהיכם דברים י' ד' והרודו זכר ויעיד דתתאו את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבר עליו ואין יעמיהו שם את העגלה כנחל:
- דברים כ' ד' השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יצו אתכם הדבאים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות:
- דברים כ' ה' כמכבת האין יהיו דברים לא יסרו ממנו:
- שמות כ' טו וירכשו את החושן מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל התכלת להיות על השב האפוד ולא יזח החושן מעל האפוד: שמות כ' ח' כי תעור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנרד עלי גזון כי משנת תאכל אותו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מטפף כמזוה דברים כ' ט' והיה אם בן הכות דקישע החפילו השפט והכהו לפני כור רשעו במספד: ארבעים ינו לא יסוף מן יסוף להכות על אלה מכה רכה וקלה אחף לעינך:
- דברים כ' ב' ג' י

והינהו כפחות משהו פרוטיה: דאינתנהו כפחות משהו פרוטיה:

גילון הש"ס

ר"ה ר"ה מ"י מהלכות
ב' ב' ב' ב' אלהי
ל' ל' ל' ל' ל' ל'
מ"י ג' מ"י פ"י מהל'
ת"ס ר"ה מתקף וכו'
ר"ה ר"ה מ"י פ"י מהל'
נ' ע"ג מ"י פ"י מהל' וכו':

זרהיה גוף אחד (ה) ועטלו הכמזב שני גופין דמורת חולין ומורת קדשים יש עליו מורת חולין שמותה באפילו מחוץ לפתח אהל מועד כאילו לא הוקדש מעולם ומורת קדשים אסור בגיזה ועבודה כדאמרין כפסרי (לכה י' ט"ן) ככל אות נפשך מונח ואלנת כשר ודכריס י"ן זמה הכמזב מדבר אש כדכר תלוה הרי כדכר אמור כי יריבוי ה' אלהיך את גבולך וגו' כי תהוה נפשך וגו' אש בגיזה וקדשים הרי כדכר אמור כי אש כמקום וגו' שם מעלה וגו' הא אין הכמזב מדבר אלא כפסולי המוקדשין שנפדו מונח ולא גיזה דאסור כמזב שני גופין. ולא שמעתי ראה מנלן דחולין וקדשים כלאים זה זבה ודבר תימה הוא: **באתני** שאלמר כמספר ארבעים. והפילו השופט והכהו לפניו כדי רשעו כמספר (דברים כה) ומתין ליה ארבעים ינו ודרשין כמלך דכמיב כמספר ארבעים מנן שהוא כוסס את הארבעים כדמפרש גמ' דמדלא כמיב ינו ארבעים כמספר אלא כמספר ארבעים ינו שמעיין דהכי קאמר מנין הסוס הארבעים חשבון המשלים כמסוס של ארבעים שגורס לקרות אחריו ארבעים והיינו שלשים ותשע: **ראויות להסגל**. כמספר מפרש: **ואמרו**

גילון הש"ס

ר"ה ר"ה מ"י מהלכות
ב' ב' ב' ב' אלהי
ל' ל' ל' ל' ל' ל'
מ"י ג' מ"י פ"י מהל'
ת"ס ר"ה מתקף וכו'
ר"ה ר"ה מ"י פ"י מהל'
נ' ע"ג מ"י פ"י מהל' וכו':

מסוס הכערה. דלי הוא איהו מבניעל ומזכירי ומכסל הוו כחוייהו חייבין דמניערי ומכסל אבות מלכות אלא מחייבי משום יו"ט שמיס הכערה וביסול: ר"ג ואם איתא (ס) אהכערה לא לחייבי דהא אחייבי ליה **משום מכסל**: **גיד נגפה על נבילה**. ללוקא אף משום נבילה שאלל:

מספר רש"י

משום הכערה. שלג לנז"ך. הכערה מלכה עלמה וביסול מלכה לעמנו וביסול מלכה הוהוה של נבילה. לוקא על אכילת משום נבילה. שריע על אכילתו. אכילת על אכילת משום נבילה ושלג על שוילו. משום הכערה דיי"ט ומשום ביסול דיי"ט ומשום מכסל כשר מלכ אפילו כולל (שם). דאיתיה בשאיילה. למסר

למסר האיסור וטעמו (ב) ה' ר"ה הקדש. שלג ע"י נדר וכל דברים יש להם שלג (שם). ראיות להשתלש. כגון י"ת או כ"ד, כ"ד מנין אולי שני דיות מחברי ואת מלפני מקדש ילמין לה' וביותר י"ת.

